

оставшаяся часть реализована в сеть. Полученное тепло будет использовано при сушке льно-тресты и на обогрев производственных помещений.

В результате проведенных расчетов было выяснено, что внутренняя норма доходности -интегральный показатель, рассчитываемый нахождением ставки дисконтирования, при которой стоимость будущих поступлений равна стоимости инвестиций по проекту составляет 61%, что при ставке дисконтирования в 14% образует запас финансовой прочности в 46%.

Индекс рентабельности (доходности) по проекту равен 1,55, что означает получения с каждого рубля инвестиций 55 копеек прибыли.

Простой срок окупаемости по проекту-период времени, по окончании которого чистый объем поступлений (доходов) перекрывает объем инвестиций (расходов) в проект, и соответствует периоду, при котором накопительное значение чистого потока наличности изменяется с отрицательного на положительное составляет 26 месяцев,

Динамический срок окупаемости рассчитывается по накопительному дисконтированному чистому потоку наличности, учитывает стоимость капитала и показывает реальный период окупаемости проекта. По проекту составляет 30 месяцев.

Такой комплексный подход позволил снизить себестоимость продукции на 10 %, повысить рентабельность производства до 27% и значительно снизить окупаемость первоначально планируемого проекта. Реализация данного проекта будет способствовать увеличению доли экспорта в торговом балансе Республики Беларусь, притоку валютных средств, организации новых рабочих мест, снижению уровня загрязнения окружающей среды. Выполнение намеченной производственной программы повысить показатели эффективности производства, конкурентоспособность продукции, улучшить социально-экономическое положение предприятия.

69.003

Моголівець Антон Анатолійович
аспірант кафедри економіки будівництва КНУБА, Київ, Україна
ВПЛИВ ЦИКЛІВ КІТЧИНА НА ФІНАНСОВУ
СТІЙКІСТЬ БУДІВНИЦТВА

Вступ. Наразі для будівельних підприємств надзвичайно актуальним є пошук шляхів зменшення негативного впливу економічних циклів на фінансову стійкість. Наявність зазначених методів дозволить задіяти резерви розвитку у разі позитивного впливу циклічності.

Аналіз досліджень і публікацій. Економічну циклічність, дослідженням її впливу на розвиток підприємств будівельної галузі займаються зарубіжні і вітчизняні вчені, серед яких можна назвати І.В. Антохову, К.В. Ізмайлову, О.Ю. Беленкову, А.Ф. Гойка, А.М. Єрину, О.Ю.Коваленко, С.А. Кошечкіна, А.Л. Скрипника, С.П. Стеценко, Р.М. Рижаків та ін.

Основна частина. При здійсненні аналізу впливу економічної циклічності на фінансову стійкість будівництва, для визначення змін ділової активності обрано показники «зміна обсягу ВВП України» та «зміна обсягу ВВП будівництва» у 2002-

2018 рр. (рис.1). Можна побачити, що зміни ділової активності у будівництві мають більшу амплітуду, ніж у цілому по економіці. Це означає, що у разі економічного підйому будівництво буде зростати більш високими темпами, ніж більшість галузей, але у разі падіння, криза у будівельній галузі буде більш значною.

Розрізняють п'ять основних типів економічних циклів, виділених на основі спостережень за тривалістю періодів коливань ділової активності, які мають одну спільну рису — джерелом мінливості є нагромаджений у країні капітал і фактори, що його формують.

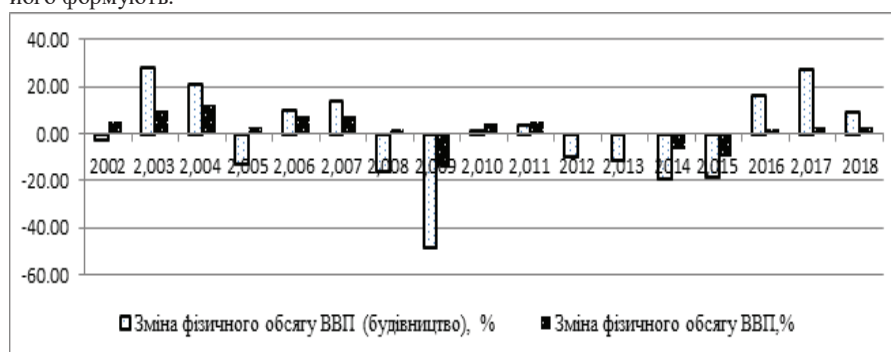

Рис.1. Економічні цикли в економіці України і у будівництві у 2002-2018 рр. (за даними Державної служби статистики України)

Для визначення впливу на економічну стійкість підприємств будівництва економічних циклів обрано коефіцієнти поточної ліквідності ($K_{пл}$) та мобільності (K_m), які наведено на рис.2. Показник $K_{пл}$ протягом аналізованого періоду коливався у межах від 0,8 до 1,2, а K_m збільшився, що свідчить про збільшення ваги оборотних активів в структурі капіталу.

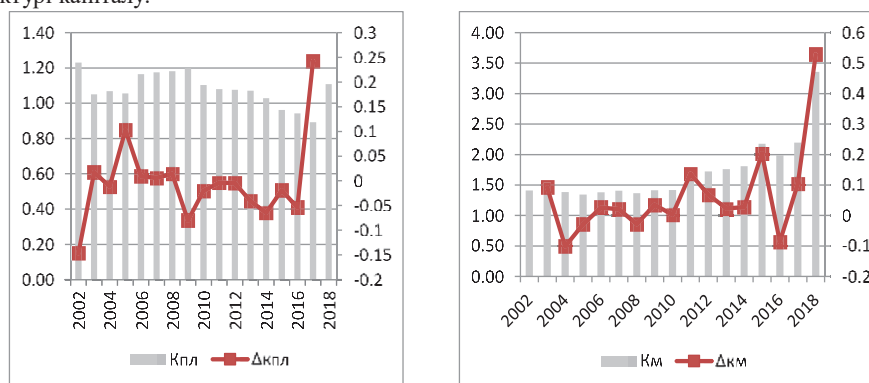

Рис.2. Зміна значень $K_{пл}$ та $K_{спк}$ у 2002-2018 рр.

Можна спостерігати, що коефіцієнти поточної ліквідності та мобільності (рис.2) не мають довгострокового тренду, але чітко видно коливання цих показників, які є оберненими до коливань ділової активності, тобто, коли ділова активність зменшується, $K_{пл}$ зростає. Це явище може бути викликане як виходом із ринка під час криз фінансово нестійких підприємств, так і намаганнями учасників ринка, що продовжують діяльність, зменшити ризики втрати ліквідності і нарощуванням оборотних активів.

УДК 332.135:334.7

д.е.н., проф. **Рижаківа Г.М.**, к.т.н., доцент **Чуприна Ю.А.**, д.т.н. проф. **Поколенко, В.О.** аспірант **Гавриков Д.О.**, аспірант **Бородавка М.В.**
**МОДЕРНІЗАЦІЯ АЛГОРИТМУ МЕНЕДЖМЕНТУ
СТРАТЕГІЙ ДЕРЖАВНИХ ІНВЕСТИЦІЙНИХ
ЦІЛЮВИХ ПРОГРАМ**

Роки економічних перетворень, зумовлених зміною соціально-політичних орієнтирів держави, стали для України періодом інтенсивного пошуку оптимальних методів використання й реалізації такого інструменту розв'язання загальнодержавних проблем у різних сферах суспільного життя, як державні цільові програми. І хоча в Україні кількісний вектор державного програмування змінено на доброякісний, сучасний стан більшості програм характеризується низьким рівнем їх реалізації.

Головним чинником такої ситуації є неналежне фінансове забезпечення програмних завдань і заходів, що зумовлено зокрема, загальним спадом економіки країни, послабленням інтересу національних й іноземних інвесторів до найменш привабливих секторів української економіки (соціальної, культурної, освітньо-наукової та ін.), нерівномірністю фінансування різних програм протягом усього строку їх виконання та ін. За таких умов основними джерелами фінансування державних цільових програм залишаються державні фонди коштів. Водночас їх обмеженість і нестабільність, у супроводі з випадками необґрунтованого розроблення, прийняття й скасування державних програмних актів, а також нераціонального та нецільового розподілу державних коштів на їх виконання, вимагає наразі перегляду з метою вдосконалення правової основи та самого процесу виділення державних асигнувань на покриття програмних видатків.

Узгодження положень національних програм економічного розвитку, в тому числі тих, що безпосередньо спрямовані на регулювання будівельно-інвестиційної галузі – разом із місцевими економічними інтересами, дозволить більш раціонально використовувати фінансово-економічний, виробничий та управлінський потенціал територій, розподіляти бюджетні кошти та виконувати завдання цільових державних проєктів на рівні окремих адміністративно-територіальних одиниць. Цьому заважає неоднозначність тлумачення нормативно-правових документів чи, з іншої сторони, його однобічність, ухвалення суперечливих заходів з практичної реалізації їх основних положень. Інноваційним шляхом поліпшення стану будівельної галузі та поживлення інвестиційної діяльності є реалізації комплексних проєктів та цільових інвестиційних програм через адміністративно-управлінський формат будівельного кластеру, з використанням інституційних та економічних механізмів державно-приватного партнерства.